

opusdei.org

## Лист Прелата (квітень 2015)

У своєму посланні Прелат нагадує про ключову роль батьків у вихованні дітей в контексті Маріїного Року в Опус Деї та молитві за родини в усьому світі

10.04.2015

Дорогі мої: нехай Ісус береже моїх дочок і синів.

Я пишу вам саме всередині Страсного Тижня. Звертаючись до Пресвятої Богородиці я прошу Її,

щоб цей Рік Марії, який ми зараз проживаємо в Її честь оживив в нас особисте бажання ще глибше ввійти під час Пасхального Тридення в сцени страстей, смерті і воскресіння Господа Нашого Ісуса Христа.

Минулого 28 березня виповнилася дев'яноста річниця священицького рукоположення святого Хосемарії, і завтра в Великий Четверг, Літургія з новою силою нам вказує на установлення таїнств Євхаристії та Священства в горниці в Єрусалимі. Пізніше Пасхальна Вігілія говоритиме нам про перемогу Ісуса Христа на смертю та гріхом, і в Ньому - про перемогу тих, які через Хрещення приєдналися до Його смерті і воскресіння.

Церква під час Пасхальної Вігілії уділяє таїнства християнського втаємничення: Хрещення,

Миропомазання і Євхаристії. Більшість з нас прийняли ці таїнства ще в дитинстві згідно давній практиці, яка бере свій початок в Євангельському вченні. І ця свята ніч Вігилії запрошує кожного з нас особисто оновити ті обітниці, які колись за нас сповідали наші батьки або хрещені, або навіть ми самі.

З огляду на характер розмірковувань який ми задали в ці перші місяці Маріїного Року, я пропоную вам задуматись над значенням таїнств у житті християнських сімей, і бажаю, щоб виливалась наша щоденна подяка і вдячність Пресвятій Трійці за ці спасительні тайни, які роблять нас частиною божественного багатства.

Всі ми можемо і повинні допомогти справі євангелізації родин і способом, який найбільше

відповідає нашим власним обставинам. Я зараз згадую про тих людей, які працюють в приватних чи державних школах, в безпосередньому контакті з батьками, з учнями, які так часто відвідують шкільні аудиторії, з вчителями, з якими розділяють освітню відповідальність. Всім вам нагадую, що ваше першочергове завдання, не може обмежитись лише передачею знань, які готують учнів до майбутньої професії. Займіться також, - я знаю що ви вже це робите, - освітою дітей і підлітків передаючи їм знання в різних аспектах: духовному, людському, релігійному – характерними власне християнській освіті.

Першою і найголовнішою у справі виховання виступає роль батька і матері, і в деякому сенсі, також інших членів сім'ї: сестер, братів, бабусь і дідусів і т.д. Батьки і ті,

хто інколи їх заміняє перші несуть відповідальність за виховання дітей. Говорячи про різних членів сім'ї Римський Понтифік відмітив: «ви - діти, юнаки і дівчата, є плодом дерева, який називається сім'я. Ви є гарним плодом, коли коріння дерева є добрими – і це коріння, то ваші бабусі і дідусі, а гарний стовбур – то є ваші батьки. Як говорив Ісус, «так ото родить добрі плоди кожне дерево добре, а дерево зле плоди родить лихі» (Мт 7,17). Велика сім'я це як ліс, в якому гарні дерева приносять плоди солідарності, спілкування, довіри, підтримки, безпеки, радісного відречення, дружби. Присутність багатодітних сімей – це надія нашого суспільства. Тому надзвичайно необхідною є роль бабусів і дідусів, які можуть надавати як практичну допомогу, так і співпрацювати в вихованні дітей. Бабусі і дідусі

**зберігають цінності народу, сім'ї і допомагають батькам передати їх дітям[1].** Але я ще раз наголошую, що подружжя, якому Господь не дарував дітей теж можуть відігравати важливу роль, збагачуючи християнським вихованням інші сімейні оселі.

Скільки ж добра приносять батьки, які по-справжньому прийняли на себе цю місію. Через це, перша необхідність зосереджується на звичній присутності подружжя і дітей в оселі, з переконаністю можна сказати, що кожен дім може і повинен стати передньою Небес у школі любові, тому що радості і переживання одного з членів сім'ї є радостями і переживаннями всієї сім'ї.

Святий Хосемарія передав нам цю доктрину так ясно, бо вона є плодом його власного досвіду. При

певній нагоді, згадуючи те як Господь готував його до місії заснування Справи, пояснював: **я народився в християнській сім'ї, подібно іншим дітям в моїй країні, мої батьки були прикладом християнського життя та сповідання своєї віри, даючи мені повну свободу з самого дитинства, але водночас уважно і спостережливо піклуючись про мене, вони намагались дати мені християнську освіту, і з ними я навчився більше ніж дізнався в школі, не дивлячись на те, що вже з трьох років вони віддали мене в школу при монастирі монахинь, а з семи – при монастирі монахів[2].**

В домі своїх батьків наш Отець набув справжню християнську поведінку, приспособлюючись кожної хвилини до обставин свого віку. В кінці свого життя, коли

Йому згадувались ці маленькі і великі події з часів його дитинства чи юнацтва, він висловлював глибоку вдячність за них Богові. З власного життя і багатого священницького досвіду виливались поради, які він надавав батькам.

І ще раз я хотів би наголосити на значимості гарного прикладу. **З самого першого моменту свого життя** – говори він – **діти є свідками своїх батьків. Ви самі того не помічаєте, як вони все оцінюють, інколи навіть вас засуджують. Таким чином, що події, які мають місце в родині впливають позитивно або негативно на ваші маленькі створіння. Намагайтесь дати їм гарний приклад, не приховуйте вашу набожність, старайтесь бути чистими в вашій поведінці: тільки так вони навчаться і будуть вінком**

**вашої зрілості і старості. Ви для них є відкритою книгою[3].**

Дуже важливим є і те, щоб батьки, але не тільки мама, але і тато – вчили дітей перших молитов. **Не виснажуйте їх довгими молінням** – радив святий Хосемарія – **вчіть їх коротеньких, але частих, щоденних молитов. Коли вони ще малесенькі, бери їхню рученьку в свою, і перехристіть, це ніколи не забувається. Ваша чуттєвість і набожність, разом з благочестям ваших чоловіків, ваших батьків, залишає великий слід в глибині душі[4]**». При іншій нагоді наш Отець з радістю додавав: **не дозволяйте щоб ваші діти відправлялися спати, як ті песики. Мені подобається висловлюватися саме так, тому що це наглядне порівняння, і так ви зможете**

*зрозуміти, що я маю на увазі. Песики мостяться в закинутом кутку і все собі. З вашими дітьми не повинно бути так, вони мають перехреститися перед сном, сказати якісь слова Пресвятій Богородиці і Богові, Господеві Нашому, навіть якщо вони і не є повністю чистими в даний момент»[5].*

*З гордістю наш Отець відверто зізнавався, що ніколи не залишав, ні зранку, ні ввечері – усних молитов, які вивчив ще в дитинстві: **меленькі, короткі, благочестиві. Так, що згадка про моїх батьків провадить мене до Бога, і дозволяє мені відчувати себе в повній єдності з моєю земною сімєю, так і з родиною, яка жила в Назареті: Ісусом, Марією і Йосипом, так і з Небесною сім'єю, єдиним Богом Трійцею: Отцем, Сином і Святим Духом**[6].*

По мірі того як діти виростають сприятливим є читання і вивчення таких молитов як Отче Наш, Радуйся Марія, благословіння перед їжею, Розарій... А коли вже матимуть відповідний вік доречним є відвідування недільної Святої Служби, навіть якщо вони до кінця не розуміють при чому присутні. Таким чином зерно християнського життя, посіяне ще при Хрещенні, гармонічно і зважено зростає. І діти готуються до Святого Причастя, яке слідує, як нам радить Церква за Таїнством Сповіді[7].

Наш Отець завжди нас вчив про своєчасність практики Таїнств для дітей, про ту потребу таїнств як тільки вік то дозволяє. Зверніть увагу на пораду яку наш Отець скерував до однієї з матерів: ***«веди своїх дітей раненько-раненько, як тільки володіють***

*свідомістю, веди їх до Сповіді. І якщо тобі вдасться самій їх підготувати, підготуй, якщо ж ні, то нехай це зробить священник, якому ти довіряєш. «Це не правда, що діти переживають якийсь шок. Це не правда, що в них нічого не виходить. Моя мати відвела мене на Сповідь в 6 років, і в мене все дуже добре вийшло[8].*

23 квітня виповниться річниця першого Причастя святого Хосемарії – особливий день, щоб дякувати Ісусу за ту хвилину в яку він вперше тайним способом оселився в серці нашого Засновника, і в кожному з нас.

Вищевказанні розмірковування можуть послужити всім нам: батькам, вчителям початкових і старших класів, тим хто допомагає Прелатурі в освітній роботі з дорослими, з юнаками, які

разом зі своїми друзями  
допомагають в клубах для дітей та  
інших подібних починаннях.

Я дуже вдячний викладачам та  
керівникам, які займаються з  
професійним та апостольським  
баченням даною працею, в  
тісному зв'язку з сім'ями. Але  
майте на увазі, що без гарного  
прикладу в лоні сім'ї, легко  
зведуться на нівець всі ваші  
зусилля, докладені часто з  
великою жертвою. Через це я  
невтомлююсь повторювати, щоб  
ви запрошували батьків на  
заходи, які проводяться в клубах,  
щоб вони співпрацювали в  
діяльності шкіл. Нагадуйте їм в  
серйоз приймати на себе освітні  
обов'язки, присвячуючи з  
щедрістю свій час, надаючи  
матеріальну допомогу,  
пропонуючи нові ініціативи та  
ідеї для розвитку цього великого  
завдання, підготовки зразкових

громадян і гарних християн в школах, які насправді є продовження домівок.

Минулого місяця я відвідав Богородицю в Фатимському санктуарії, всі ви були присутніми в моїй молитві, крім того, Господь дарував мені можливість зустрітися з різними групами моїх дітей із Португалії: чоловіками і жінками, юнаками і похилого віку людьми, священниками і мирянами. Продовжуйте молитися за мої намірення, особливо 20 квітня, в річницю мого призначення як Прелата Опус Деї. І давайте збільшимо наші молитви за Папу і його помічників.

Перед тим як закінчити, я ще раз хочу наголосити, щоб ми приймали участь в літургіях Пасхального Триденства і Пасхального періоду ще з

глибшим почитанням. Заохочуйте  
ваших друзів, родичів винести  
багато цінного під час цих  
великих днів. І постарайтесь  
наповнити вулиці міста, ваші  
домівки молитвами вдячності,  
подяки та духовними причастями,  
показуючи Богові і Пресвятій Діві  
Марії найсокровеніші почуття  
вашого серця.

З любов'ю вас благословляє

Ваш Отець

+ Хавєр

Рим, 1 квітня 2015.

.....

[1] Папа Франциск, Звернення до  
Італійської Національної Асоціації  
багатодітних сімей, 28.12.2014.

[2] Святий Хосемарія, Записи розмірковування 14.02.1964.

[3] Святий Хосемарія, Записи сімейної зустрічі, 12.11.1972.

[4] Святий Хосемарія, Записи сімейної зустрічі, 04.06.1974.

[5] Святий Хосемарія, Записи сімейної зустрічі, 18.10.1972.

[6] Святий Хосемарія, Записи сімейної зустрічі, 28.10.1972.

[7] Кактехизис Католицької Церкви, № 1457.

[8] Святий Хосемарія, Записи сімейної зустрічі, 14.07.1974.

.....